

Den Europæiske Unions Tidende

C 30

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

5. februar 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2005/C 30/01	Euroens vekselkurs	1
2005/C 30/02	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.3609 — CINVEN/FRANCE TELECOM CABLE-NC NUMERICABLE) ⁽¹⁾	2
2005/C 30/03	Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af 97/67/EC ⁽¹⁾	3
2005/C 30/04	Kommissionens udtalelse af 29. december 2004 om en ændret plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra kernekraftværket i Nogent-sur-Seine i Frankrig, i henhold til artikel 37 i Euratom-traktaten	5
2005/C 30/05	Udtalelse fra Kommissionen af 26. juli 2004 om en plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra demonteringen af den resterende del af forskningsreaktoren FRF2 i Frankfurt am Main i Hessen i Forbundsrepublikken Tyskland, i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 37 ⁽¹⁾	6
2005/C 30/06	Statsstøtte — Italien — Statsstøtte C 38/2004 (ex NN 58/04) — Støtte til virksomheden PORTO-VESME SRL — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	7
2005/C 30/07	Information om en indkaldelse af forslag til projekter og støtteaktiviteter (PASR-2005) inden for den »Forberedende foranstaltning til fremme af Europas industrielle potentiale på området sikkerhedsforskning«	11
2005/C 30/08	Statsstøtte — Italien — Statsstøtte C 32/2004 (ex N347/2003) — Forlængelse af leveringsfristen for fem krydstogtskibe bygget af Fincantieri — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	12

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 30/09	Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser	16
2005/C 30/10	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.3661 — CDP/STMICROELECTRONICS) ⁽¹⁾	22
2005/C 30/11	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.3626 — PERMIRA/PRIVATE EQUITY PARTNERS/MARAZZI) ⁽¹⁾	22
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
	Kommissionen	
2005/C 30/12	Indkaldelse af forslag — GD EAC nr. 85/04 — Indkaldelse af forslag til innovative samarbejds-, uddannelses- og informationsprojekter, Aktion 5 — Støtteforanstaltninger	23
	Berigtigelser	
2005/C 30/13	Berigtigelse til offentliggørelse af Den Europæiske Unions agenturer og organers endelige regnskab for regnskabsåret 2003 (EUT C 292 af 30.11.2004)	25

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

4. februar 2005

(2005/C 30/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs
USD amerikanske dollar	1,2958	LVL lettiske lats	0,696
JPY japanske yen	134,71	MTL maltesiske lira	0,4306
DKK danske kroner	7,4435	PLN polske zloty	3,981
GBP pund sterling	0,6883	ROL rumænske leu	37 385
SEK svenske kroner	9,0853	SIT slovenske tolar	239,72
CHF schweiziske franc	1,5591	SKK slovakiske koruna	38,043
ISK islandske kroner	81,48	TRY tyrkiske lira	1,7107
NOK norske kroner	8,292	AUD australske dollar	1,6835
BGN bulgarske lev	1,9557	CAD canadiske dollar	1,6101
CYP cypriotiske pund	0,583	HKD hongkongske dollar	10,106
CZK tjekkiske koruna	29,963	NZD newzealandske dollar	1,8215
EEK estiske kroon	15,6466	SGD singaporeanske dollar	2,1181
HUF ungarske forint	243,79	KRW sydkoreanske won	1 330,79
LTL litauiske litas	3,4528	ZAR sydafrikanske rand	7,9695

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.3609 — CINVEN/FRANCE TELECOM CABLE-NC NUMERICABLE)**

(2005/C 30/02)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 28. januar 2005 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 og efter en henvisning i henhold til artikel 4, stk. 5 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Cinven Limited («Cinven», Storbritanien) erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning, med virksomhederne France Télécom Câble («FTC», Frankrig), der er et datterselskab af France Télécom SA (Frankrig), og NC Numéricâble («NCN», France), der er et datterselskab af Groupe Canal+ (Frankrig), ved køb af aktier.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Cinven: Investeringsfonde

— FTC: udbyder af kabeltv og internetservice

— NCN: udbyder af kabeltv og internetservice.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte transaktion kan falde ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.3609 — CINVEN/FRANCE TELECOM CABLE-NC NUMERICABLE, kan sendes til Kommissionen med fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af 97/67/EC

(2005/C 30/03)

(EØS-relevant tekst)*Titler og referencer for harmoniserede standarder som skal offentliggøres i henhold til direktivet:*

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede standard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 13619:2002 Postale tjenester - Behandling af postenheder - Karakteristika for optisk læsning ved brevhåndtering	—	
CEN	EN 13724:2002 Postale tjenester - Åbninger i private postkasser og brevsprækker - Krav og testmetode	—	
CEN	EN 13850:2002 Postale tjenester - Kvalitetsniveau - Måling af kvaliteten fra afsender til modtager for prioriteret post og førsteklasses post	—	
CEN	EN 14012:2003 Postale tjenester - Servicekvalitet - Måling af klage- og afhjælpningsprocedurer	—	
CEN	EN 14137:2003 Postale tjenester - Kvalitetsniveau - Måling af bortkomst af registreret post og andre typer af postale tjenester ved anvendelse af et track and trace-system	—	
CEN	EN 14142-1:2003 Postale services - Adressedatabase - Del 1: Dele af postale adresser	—	
CEN	EN 14508:2003 Postale tjenester - Kvalitetsniveau - Måling af kvaliteten fra afsender til modtager for ikke prioriteret post og anden klasses post	—	
CEN	EN 14534:2003 Postale tjenester - Kvalitetsniveau - Måling af transporttiden fra afsender til modtager for massepost	—	

⁽¹⁾ ESO: Europæisk standardiseringsorgan:— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, Tlf. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, Tlf. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tlf. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16, (<http://www.etsi.org>)

Anm. 1 Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af standarden vil normalt ophøre på den tilbagetrækningsdato der fastsættes af det europæiske standardiseringsorgan, men brugerne af disse standarder gøres opmærksom på at den i særlige tilfælde kan ophøre på et andet tidspunkt.

Note 3 I tilfælde af tillæg til standarder, er reference standarden EN CCCC:YYYY, incl. eventuelle tidligere tillæg, og det nye anførte tillæg; består den erstattede standard (kolonne 4) af EN CCCC:YYYY og dens eventuelle tidligere tillæg, men ikke det nye anførte tillæg. På den angivne dato vil den erstattede standard ophøre med at give formodning om overensstemmelse direktivets væsentlige krav.

Bemærk:

- Oplysninger om hvorvidt standarder er disponible kan fås enten hos de europæiske standardiseringsorganer eller hos de nationale standardiseringsorganer, hvoraf en liste er vedlagt som bilag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 98/48/EF ⁽²⁾.
- Offentliggørelsen af referencerne i *Den Europæiske Unions Tidende* betyder ikke at standarderne findes på alle fællesskabssprog.
- Yderligere information kan findes på Europa-serveren:
<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18.

KOMMISSIONENS UDTALELSE**af 29. december 2004****om en ændret plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra kernekraftværket i Nogent-sur-Seine i Frankrig, i henhold til artikel 37 i Euratom-traktaten**

(2005/C 30/04)

(Kun den franske udgave er autentisk)

Den 7. juni 2004 modtog Kommissionen i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 37 fra Frankrigs regering almindelige oplysninger om en ændret plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra kernekraftværket i Nogent-sur-Seine.

På grundlag af disse oplysninger og en række supplerende oplysninger, som Kommissionen udbad sig den 19. juli 2004, og som Frankrigs faste repræsentation forelagde den 21. september 2004, samt efter høring af ekspertgruppen udtaler Kommissionen følgende:

- a) Afstanden mellem anlægget og det nærmeste punkt i en anden medlemsstat (i dette tilfælde Belgien og Luxembourg) er ca. 200 km.
- b) Den planlagte ændring vil medføre generelt lavere grænser for udledning af gasser og væsker, dog ventes udledningen af tritium i væskeform at stige.
- c) Under normale driftsforhold vil de planlagte ændringer ikke føre til eksponering af befolkningen i en anden medlemsstat i sundhedsmæssigt betydeligt omfang.
- d) Skulle der utilsigtet blive udledt radioaktivt spildevand som følge af et uheld af den type og størrelse, der er beskrevet i de oprindelige almindelige oplysninger, vil den planlagte ændring af brændselhåndteringssystemet ikke medføre nogen virkninger af sundhedsmæssig betydning for befolkningen i en anden medlemsstat.

Kommissionen konkluderer, at iværksættelsen af den ændrede plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra kernekraftværket i Nogent-sur-Seine i Frankrig, ikke — hverken under normal drift eller i tilfælde af en ulykke af den art og det omfang, der er beskrevet i de almindelige oplysninger — kan antages at ville forårsage nogen sundhedsskadelig radioaktiv kontaminering af betydning af en anden medlemsstats vande, jord eller lufrum.

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

af 26. juli 2004

om en plan for bortskaffelse af radioaktivt affald fra demonteringen af den resterende del af forskningsreaktoren FRF2 i Frankfurt am Main i Hessen i Forbundsrepublikken Tyskland, i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 37

(2005/C 30/05)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

Den 30. januar 2004 modtog Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 37 fra den tyske regering de almindelige oplysninger om en plan for bortskaffelse af det radioaktive affald fra demonteringen af den resterende del af forskningsreaktoren FRF2.

På grundlag af disse oplysninger og de supplerende oplysninger, som den tyske regering har givet den 22. april 2004, og efter høring af ekspertgruppen har Kommissionen udfærdiget følgende udtalelse.

- a) Afstanden mellem anlægget og det nærmeste punkt på en anden medlemsstats område, nemlig Frankrig, er ca. 120 km.
- b) Under normal drift vil de væske- og gasformige udslip ikke give anledning til en sundhedsmæssigt betydningsfuld eksponering af befolkningen i en anden medlemsstat.
- c) Fast radioaktivt affald fra demonteringen bliver overført til et godkendt midlertidigt depot via Hessens regionale indsamlingspunkt. Ikke-radioaktivt fast affald og restmaterialer og materialer, der frigives fra lovbestemt kontrol, frigives til deponering som konventionelt affald eller til genbrug eller genanvendelse. Det gøres i overensstemmelse med kriterierne i de grundlæggende sikkerhedsnormer (direktiv 96/29/Euratom).
- d) I tilfælde af uforudsete udslip af radioaktive stoffer forårsaget af en ulykke af samme art og omfang som den, der beskrives i de almindelige oplysninger, vil de doser, som befolkningen i en anden medlemsstat kan blive udsat for, ikke være af betydning ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt.

Kommissionen konkluderer, at iværksættelsen af planen for bortskaffelse af radioaktivt affald, uanset type, der fremkommer ved demonteringen af forskningsreaktoren FRF2 i Frankfurt am Main i Hessen i Forbundsrepublikken Tyskland, ikke — hverken under normal drift eller i tilfælde af en ulykke af den art og det omfang, der er beskrevet i de almindelige oplysninger — kan antages at ville forårsage nogen sundhedsskadelig radioaktiv kontaminering af betydning af en anden medlemsstats vande, jord eller lufterum.

STATSSTØTTE — ITALIEN

STATSSTØTTE C 38/2004 (ex NN 58/04) — Støtte til virksomheden PORTOVESME SRL

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2005/C 30/06)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 16. november 2004, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtte.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Statsstøtte
SPA 3 6/5
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

1. Beskrivelse

Ifølge den italienske ministerpræsidents dekret af 6. februar 2004 indrømmes der indtil den 30. juni 2004 en præference-takst for leverancer af elenergi til virksomheder, der fremstiller aluminium, bly, sølv og zink, og som ligger i øregioner, der er karakteriseret ved, at der enten mangler eller kun findes en utilstrækkelig tilslutning til de nationale energi- og gasnet.

I henhold til beslutning af 5. juli 2004 nr. 110/04, vedtaget af myndigheden for el- og gasenergi, bestemmes det, at virksomhederne Alcoa Srl (ex Alumix SpA), Portovesme Srl, ILA (Industria Lavorazioni Alluminio Spa) og Euroallumina Spa har ret til en særlig takstordning i henhold til ovennævnte dekret.

Den pågældende ordning er beskrevet i artikel 73 i bestemmelse for tjenestevirksomhed inden for transmission, distribution, salg m.v. af elenergi for perioden 2004-2007, som fastsat i bilag A i den af ovennævnte energimyndighed truffene beslutning nr. 5 af 30. januar 2004 ⁽¹⁾ med senere ændringer ⁽²⁾. Heri fastsættes det, at der indrømmes forbrugerne af elenergi en »kompensation« (componente tariffaria compensativa), der fastsættes på basis af forskellen mellem den eltakst, der er indgået aftale om med energileverandøren, og en præference-takst.

2. Vurdering

For at vurdere, om foranstaltningen i den pågældende ordning udgør statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, anvendte betydning, skal det fastslås, om den giver modtagerne en fordel, om det er staten, der giver dem denne fordel, om den pågældende foranstaltning påvirker konkurrencen, og om den vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Articolo 73 del testo integrato delle disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007, riportato nell'allegato A della delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5/04 (G.U.R.I. n. 83 dell'8 aprile 2004).

⁽²⁾ Delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 9.8.2004 n. 148.

Anvendelse af eltakster, der er lavere end markedspriserne, indebærer en økonomisk fordel, for så vidt støttemodtagernes produktionsomkostninger mindskes. Disse nedsatte takster er til fordel for virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling af aluminium, bly, sølv og zink, og som opererer i en bestemt region i Italien (Sardinien), dvs. udelukkende fire virksomheder. Taksterne stiller disse virksomheder mere gunstigt, for så vidt disse fordele ikke gives til virksomheder inden for andre produktionssektorer eller virksomheder inden for disse sektorer, som er aktive uden for disse øregioner.

I den foreliggende sag er beslutningen om nedsættelse af eltaksterne truffet ensidigt af de italienske myndigheder. I overensstemmelse med den beslutning, der blev truffet af myndigheden for el- og gasenergi den 9.8.2004, nr. 148, finansieres støtten i form af direkte kompensationer til energiforbrugerne af Cassa Conguaglio per il settore elettrico. I henhold til artikel 6 i beslutningen af 18.10.2000, nr. 194/00, udnævnes formanden for og medlemmerne af Cassa Conguaglios forvaltningskomité af myndigheden for el- og gasenergi efter aftale med økonomi- og finansministeren. Eftersom kompensationerne stammer fra en fond, der er oprettet og kontrolleres af staten, finansieres støtten ved hjælp af statslige midler.

Desuden truer disse foranstaltninger i den foreliggende sag med at fordreje konkurrencen, da de styrker de støttemodtagende virksomheders finansielle stilling og handlingsfrihed i forhold til deres konkurrenter, som ikke er omfattet af foranstaltningerne. Da produkterne fra de pågældende virksomheder markedsføres på verdensmarkederne, vil de pågældende foranstaltninger desuden kunne påvirke handelen mellem medlemsstaterne.

Af ovennævnte grunde er de pågældende foranstaltninger i princippet forbudt i medfør af traktatens artikel 87, stk. 1, og kan ikke betragtes som forenelige med fællesmarkedet, medmindre de kan omfattes af en af de undtagelser, der er fastsat i traktaten.

Indrømmelse af kompensationer, der nedbringer eltaksterne, indebærer en formindskelse af visse virksomheders løbende udgifter. Denne formindskelse af de løbende udgifter skal betragtes som driftsstøtte til individuelle virksomheder.

På grundlag af de gældende retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ⁽³⁾ er driftsstøtte i princippet forbudt. Der kan imidlertid undtagelsesvis ydes støtte med regionalt sigte i områder, der falder ind under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), forudsat at den findes velbegrundet på grundlag af dens bidrag til den regionale udvikling og støttens karakter, og at dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje. Driftsstøtte skal desuden være tidsmæssigt begrænset og degressiv.

I den foreliggende sag drejer det sig om individuel *ad hoc*-støtte, der ydes til en række virksomheder, der hører hjemme i specifikke sektorer. På nuværende tidspunkt har Kommissionen sin tvivl med hensyn til forbindelsen mellem støtten til fordel for de fire støttemodtagende virksomheder og regionaludviklingen og med hensyn til støttens proportionalitet og de regionale ulemper, den skal opveje. På grund af de oplysninger, der foreligger på nuværende tidspunkt, synes denne individuelle støtte desuden snarere at være et led i en punktuell eller sektoral industripolitik, der som sådan ikke er i regionalstøttepolitikken ånd, og som skal være neutral med hensyn til allokeringen af de produktive ressourcer mellem de forskellige sektorer og økonomiske aktiviteter. Endelig har Kommissionen tvivl med hensyn til finansieringsordningen for denne særlige takstordning, administrationen af ordningen og de nærmere regler for beregning af de kompensationer, der skal føre til en nedsættelse af eltaksterne.

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 kan ulovligt udbetalt støtte kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

[BREVETS ORDLYD]

»Con la presente la Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto menzionato in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. PROCEDIMENTO

1. Con lettera del 4 dicembre 2003 (A/38568 dell'8.12.2003), uno studio di avvocati ha portato all'attenzione dei servizi della Commissione una serie di articoli di stampa segnalando l'intenzione delle autorità italiane di applicare tariffe elettriche ridotte a favore della società Portovesme Srl.

⁽³⁾ Nel 2003, la Sardegna disponeva di una capacità di produzione di 3 800 MW con una domanda massima di 1 800 MW. La potenza installata di 3 800 MW è così suddivisa: idroelettrica: 431 MW; termoelettrica 3 278 MW; eolica e fotovoltaica: 100 MW.

2. Con lettera del 22 gennaio 2004 (D/50373) e del 19 marzo 2004 (D/52054), i servizi della Commissione hanno chiesto chiarimenti su questa misura. Le autorità italiane hanno risposto con lettera del 6.2.2004 (CAB A/352 del 17.2.2004) e del 9 giugno 2004 (A/34260 dell'11.6.2004). Con lettera del 20 settembre 2004 (A/37093 del 22.9.2004), le autorità italiane hanno inviato informazioni supplementari.

2. DESCRIZIONE

3. Il decreto del presidente del Consiglio dei ministri del 6.2.2004 prevede che sia accordata fino al 30.6.2007 una tariffa preferenziale per la fornitura di energia elettrica ad imprese che appartengono ai settori della produzione di alluminio, piombo, argento e zinco, situati in territori insulari caratterizzati da assenza o insufficienza di connessioni alle reti nazionali di energia e di gas.
4. Con delibera del 5.7.2004 n. 110/04, l'Autorità per l'energia elettrica ed il gas autorizza le imprese: Alcoa Srl (ex Alumix Spa), Portovesme Srl, ILA (Industria Lavorazioni Alluminio Spa) e Euroallumina Spa, ubicate tutte nella regione Sardegna, a beneficiare di un regime tariffario speciale in virtù di detto decreto. Con la stessa delibera, l'Autorità per l'energia elettrica ed il gas prevede anche che l'elenco dei beneficiari del regime in questione sia aggiornato annualmente sulla base delle informazioni ricevute dal Ministero italiano delle attività produttive.
5. Il regime in questione è descritto all'articolo 73 delle *Disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007*, riportato nell'allegato A della delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5 ⁽⁴⁾ e sue modifiche ⁽⁵⁾. Esso prevede la concessione al consumatore di energia elettrica di una componente tariffaria compensativa, fissata sulla base della differenza tra la tariffa elettrica stabilita con il distributore di energia e una tariffa preferenziale.
6. Secondo le autorità italiane, tale regime tariffario speciale troverebbe la sua giustificazione nelle condizioni svantaggiate dei sistemi elettrici di alcune zone dell'Italia, caratterizzate dall'assenza di infrastrutture elettriche di collegamento con le reti nazionali di trasporto: nel caso specifico, la regione Sardegna manca di connessione alla rete di gas naturale ed è insufficientemente collegata alla rete elettrica. In particolare, secondo le autorità italiane:

— il sistema elettrico della regione Sardegna sarebbe caratterizzato da prezzi troppo elevati dell'energia, che non sono conformi alla dinamica dei costi di produzione delle imprese dell'isola; ciò penalizzerebbe i grandi consumatori di energia a causa dell'impatto dei costi di approvvigionamento sull'insieme dei costi di produzione;

⁽⁴⁾ Vedi nota n. 2.

⁽⁵⁾ G.U.R.I. n. 257 del 3.11.2000.

- la regione Sardegna sarebbe caratterizzata da una situazione di sottoutilizzazione delle capacità di produzione di energia elettrica: nel 2003, il livello di utilizzazione di tali capacità era del 46 %⁽⁶⁾; inoltre, la produzione regionale di energia era di 13 000 GWh e gli impianti termoelettrici avrebbero potuto produrre nel 2003 circa 28 000 GWh;
- l'interscambio di energia elettrica con l'Italia è attualmente assicurato da due cavi di 200kV con una capacità di 270 MW;
- si prevede un aumento del tasso annuale di domanda di energia elettrica per il periodo 2002-2012 del 3 %;
- un progetto a breve termine prevede la costruzione di un cavo di 150 kV tra la Corsica e la Sardegna; un progetto a lungo termine prevede la costruzione di un cavo della potenza di 1 000 MW tra la Sardegna e la penisola.

3. VALUTAZIONE

3.1 Esistenza di un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato

7. Per valutare se la misura disposta dal regime costituisca un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, occorre determinare se procuri un vantaggio ai beneficiari, se il vantaggio sia di origine statale, se la misura in questione incida sulla concorrenza e se sia atta ad alterare gli scambi intracomunitari.
8. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, è l'esistenza di un «aiuto»: costituisce un aiuto propriamente detto una misura che procuri un vantaggio a taluni beneficiari specifici. Si tratta pertanto di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevano un vantaggio economico che non avrebbero ottenuto in normali condizioni di mercato oppure se evitino di sostenere costi che normalmente dovrebbero gravare sulle risorse proprie delle imprese e, dall'altro lato, se tale vantaggio sia concesso a una determinata categoria di imprese. L'applicazione di tariffe elettriche inferiori a quelle del mercato procura un vantaggio economico dal momento che i costi di produzione dei beneficiari sono ridotti. Inoltre, le tariffe ridotte beneficiano esclusivamente le imprese dei settori della produzione di alluminio, piombo, argento e zinco che operano in una regione dell'Italia (la Sardegna), cioè, attualmente, quattro imprese. Le tariffe ridotte favoriscono tali imprese dal momento che esse non sono accordate alle imprese al di fuori di tali zone.
9. Per quanto riguarda le seconda condizione, per essere considerati aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, i vantaggi devono essere, da una parte, accordati — direttamente o indirettamente — mediante risorse statali e, dall'altra, essere imputabili allo Stato. Nel caso in oggetto, la decisione relativa alla riduzione delle tariffe elettriche è stata presa unilateralmente dalle autorità italiane. Conformemente a quanto stabilito nella delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 9.8.2004, n. 148⁽⁷⁾, essa è finanziata da compensazioni corrisposte ai consumatori di energia da parte della Cassa Conguaglio per il settore elettrico. In base all'articolo 6 della delibera del 18.10.2000 n. 194/00⁽⁸⁾, il presidente ed i membri del comitato di gestione della Cassa Conguaglio sono nominati dall'Autorità per l'energia elettrica ed il gas in accordo con il Ministro dell'Economia e delle Finanze. Poiché le compensazioni provengono da un fondo istituito e controllato dallo Stato, l'aiuto è finanziato da risorse statali⁽⁹⁾.
10. Tale misura di Stato persegue un obiettivo che rientra nell'ambito di politiche definite dalle autorità nazionali, vale a dire la riduzione delle tariffe elettriche elevate che dovrebbero essere pagate da imprese caratterizzate da produzioni ad elevata intensità energetica, come le produzioni di alluminio, di piombo, di argento e di zinco, e ubicate in regioni isolate e non sufficientemente connesse alle reti energetiche.
11. In base alla terza e quarta condizione di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere o essere di natura tale da incidere sugli scambi intracomunitari. Nel caso in oggetto, tali misure minacciano di falsare la concorrenza dal momento che rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità d'azione delle imprese beneficiarie rispetto ai concorrenti che non ne beneficiano. Inoltre, poiché i prodotti delle imprese in questione (alluminio, piombo, argento e zinco) sono commercializzati sui mercati mondiali, le misure in questione possono incidere sugli scambi intracomunitari.
12. Per i motivi di cui sopra, le misure in oggetto sono in linea di principio vietate dall'articolo 87, paragrafo 1 del trattato e possono essere considerate compatibili con il mercato comune soltanto se possono beneficiare di una delle deroghe previste da tale trattato.

3.2 Valutazione della compatibilità della misura con il mercato comune

13. La concessione di compensazioni destinate alla riduzione delle tariffe elettriche comporta la riduzione delle spese correnti di talune imprese. Tale riduzione delle spese correnti può essere considerata un aiuto al funzionamento a imprese individuali.
14. Gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale attualmente in vigore⁽¹⁰⁾ vietano, in linea di principio, gli aiuti al funzionamento. Tuttavia, possono essere concessi, a titolo eccezionale, aiuti a finalità regionale, nelle regioni che beneficiano della deroga ex articolo 87, paragrafo 3, lettera a) del trattato, purché siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura e purché il loro livello sia proporzionato agli svantaggi che intendono compensare. Gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e decrescenti.

⁽⁶⁾ Sentenza del 13.3.2001, causa C-379/98, PreussenElektra (Rec. p. I-2099, punto 58).

⁽⁷⁾ GU C 74 del 10.3.1998, pag. 9.

⁽⁸⁾ GU C 288 dell'1.10.1996.

⁽⁹⁾ Articolo 73 del Testo integrato delle disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007, riportato nell'Allegato A della Deliberazione dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5/04.

⁽¹⁰⁾ Delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas n. 148 del 9.8.2004.

15. Nel caso in oggetto, si tratta di aiuti individuali *ad hoc* concessi a un numero limitato di imprese che appartengono a specifici settori. In questa fase, la Commissione nutre dei dubbi riguardo al collegamento tra l'aiuto a favore delle quattro imprese beneficiarie della misura e lo sviluppo regionale e riguardo alla proporzionalità dell'aiuto in oggetto e gli svantaggi regionali cui esso mira a ovviare. Inoltre, sulla base delle informazioni disponibili al momento, tali aiuti individuali sembrano rientrare nell'ambito di politiche industriali puntuali o settoriali piuttosto che nello spirito della politica degli aiuti regionali, la quale dovrebbe restare neutrale per quanto riguarda la distribuzione delle risorse produttive tra i diversi settori ed attività economiche.
16. Inoltre, la Commissione nutre dei dubbi quanto al meccanismo di finanziamento di tale regime tariffario speciale, alla sua gestione amministrativa e alle modalità di calcolo delle compensazioni destinate alla riduzione delle tariffe elettriche.
17. Infine, secondo le autorità italiane, la tariffa preferenziale prevista dalla misura in questione (di circa 20 EUR/MWh) coinciderebbe con la tariffa fissata nel 1996 a favore della società Alumix Spa per la fornitura di energia elettrica negli anni 1996-2005.
18. Infatti, nel 1996, la Commissione aveva giudicato che la tariffa preferenziale a favore della Alumix Spa, per il periodo in oggetto, non era un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato⁽¹⁾. La Commissione aveva concluso che, considerata la situazione di sovrapproduzione di energia elettrica in Sardegna e il fatto che, all'epoca, il prezzo concesso dal produttore e distributore nazionale di energia elettrica ENEL a Alumix era superiore al costo marginale medio della produzione dell'elettricità, ENEL agiva come un operatore privato in un'economia di mercato.
19. Sulla base delle informazioni di cui dispone attualmente, la Commissione europea dubita della comparabilità della misura in questione con quella esaminata e approvata dalla Commissione nel 1996. Nel 1996, infatti, ENEL era l'unico produttore e distributore di energia in Italia e la tariffa elettrica ridotta praticata da ENEL a favore della società Alumix Spa era stata confrontata con il costo marginale medio della produzione di energia elettrica di ENEL per il periodo indicato.
20. Invece, nel caso in esame, le autorità italiane intervengono selettivamente, in un contesto di mercato dell'energia liberalizzato, a favore di talune imprese al fine di compensare la differenza tra una tariffa di mercato conclusa con un produttore qualsiasi di energia e la tariffa preferenziale fissata nel 1996.
21. La Commissione nota inoltre che la misura in oggetto potrebbe produrre effetti di riduzione del livello di tassazione applicabile all'energia elettrica. In tal caso, tale misura necessiterebbe di una base giuridica nell'ambito della Direttiva 2003/96/CE del 27 ottobre 2003, che ristruttura il quadro comunitario per la tassazione dei prodotti energetici e dell'elettricità. A tal proposito, le autorità italiane sono invitate a qualificare tale misura nell'ambito del regime armonizzato di cui alla Direttiva precitata.
22. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita l'Italia a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto, entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
23. La Commissione ricorda all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE e rinvia all'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio in base al quale ogni aiuto illegale potrà essere recuperato presso il beneficiario.
24. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.»

⁽¹⁾ EFT L af 10.3.1998, s. 9.

Information om en indkaldelse af forslag til projekter og støtteaktiviteter (PASR-2005) inden for den »Forberedende foranstaltning til fremme af Europas industrielle potentiale på området sikkerhedsforskning«

(2005/C 30/07)

I henhold til vedtagelsen den 4. februar 2005 af afgørelse K(2005) 259 om Arbejdsprogrammet 2005 om iværksættelsen af den forberedende foranstaltning til fremme af Europas industrielle potentiale på området sikkerhedsforskning, »Mod et program til fremme for Europæisk sikkerhed gennem forskning og teknologi«, vil Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber offentliggøre en indkaldelse af forslag for projekter og støtteaktiviteter.

Indkaldelsens nummer: PASR-2005

Vejledende dato for offentliggørelse: 5. februar 2005

Vejledende indsendelsesfrist: 3. maj 2005

Samlet vejledende budget: 15 mio. EUR

Yderligere oplysninger: Europa Kommissionen

Forberedende foranstaltning til fremme af Europas industrielle potentiale på området sikkerhedsforskning

E-mail: rtd-pasr@cec.eu.int

Web: <http://www.cordis.lu/security>

STATSSTØTTE — ITALIEN

Statsstøtte C 32/2004 (ex N347/2003) — Forlængelse af leveringsfristen for fem krydstogtskibe bygget af Fincantieri**Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2**

(2005/C 30/08)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 20. oktober 2004, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtte.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Statsstøtte
SPA 3 6/5
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

BREVETS ORDLYD

I juli 2003 anmodede Italien om en forlængelse af treårsfristen for levering af fem krydstogtskibe bygget af Fincantieri, som var blevet bestilt af forskellige datterselskaber af Carnival Corporation. Man ønskede leveringsfristerne forlænget fra slutningen af 2003 til forskellige datoer i 2004 og frem til oktober 2005. Fincantieri havde allerede indrettet bygningen af skibene efter de pågældende leveringsdatoer.

Kommissionen skal godkende denne anmodning, eftersom det i artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1540/1998 om statsstøtte til skibsbygningsindustrien er fastsat, at der ikke må ydes produktionsstøtte til skibe, der leveres efter 2003, selv når kontrakterne blev undertegnet før udgangen af 2000. Det samlede støtteleb lyder på 243 mio. EUR.

Begrundelsen for anmodningen fra Italien var den samme som den, der var blevet fremført ved tidligere kommissionsbeslutninger om godkendelse af sådanne anmodninger, f.eks. beslutningen vedrørende Meyer Werft⁽¹⁾, nemlig at rederiet havde anmodet om en senere leveringsdato som følge af terroristangrebene den 11. september 2001.

Kommissionen noterer sig, at der for hvert af skibene blev indgået endelige kontrakter i december 2000, ifølge hvilke skibene skulle leveres i juni og december 2003. Værftets største kunde bad også om udsættelse af leveringstidspunkterne som følge af begivenhederne den 11. september. Set ud fra denne synsvinkel opfylder den anmeldte foranstaltning derfor samme kriterier som dem i Meyer Werft-beslutningen.

Kommissionen fandt det imidlertid nødvendigt at kontrollere, om det ville have været teknisk muligt for Fincantieri at levere alle disse skibe inden udgangen af 2003. I benægtende fald ville en forlængelse af afleveringsfristen have gjort det muligt for Italien at yde mere driftsstøtte end ellers tilladt.

Kommissionen har derfor, på basis af en analyse foretaget af en uafhængig ekspert, undersøgt, om det var sandsynligt, at Fincantieri teknisk set ville have været i stand til at levere de fem skibe inden udgangen af 2003.

Denne analyse sår tvivl om, hvorvidt den oprindelige plan var realistisk, og hvorvidt Fincantieri teknisk set evnede at levere alle skibene inden udgangen af december 2003. Tvivlen koncentrerer sig især om ét skib (med skrognummer 6079), der nu efter planen skal leveres i oktober 2005. Kommissionen har derfor besluttet at indlede den formelle procedure over for anmodningen om forlængelse af leveringsfristen for dette skib.

For de øvrige fire skibes vedkommende nærer Kommissionen ingen tvivl om, at værftet kunne have leveret dem inden udgangen af 2003, og den kan derfor imødekomme den italienske anmodning om en forlængelse af leveringsfristen for disse skibe.

[BREVETS ORDLYD]

»(1) La Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane relative alla misura in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE per alcune parti di detta misura.

⁽¹⁾ EFT C 238 af 3.10.2002, s. 14, statsstøttesag N 843/01.

PROCEDIMENTO

- (2) Con lettera del 31 luglio 2003, l'Italia ha notificato la suddetta misura alla Commissione, che ha richiesto ulteriori informazioni alle autorità italiane con lettere del 21 agosto 2003, 16 ottobre 2003, 27 gennaio 2004 e 16 febbraio 2004. L'Italia ha trasmesso le informazioni richieste con lettere del 16 settembre 2003, 6 novembre 2003, 1° dicembre 2003, 4 febbraio 2004, 12 febbraio 2004, 5 aprile 2004 e 8 luglio 2004.

DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELL'AIUTO**L'aiuto e i beneficiari**

- (3) L'Italia ha richiesto alla Commissione la concessione di una proroga del termine di consegna del 31 dicembre 2003 di cui all'articolo 3 del regolamento (CE) n. 1540/98 relativo agli aiuti alla costruzione navale (in appresso «regolamento sulla costruzione navale») ⁽²⁾, a cui è subordinata la fruizione di aiuti al funzionamento connessi a contratto. L'istanza di proroga presentata riguarda la consegna da parte di Fincantieri di cinque navi da crociera, per un valore contrattuale complessivo di 2,1 miliardi di EUR ed un importo di aiuti di 243 milioni di EUR.
- (4) Fincantieri è una società pubblica con sei cantieri in Italia, specializzata nella costruzione di navi da crociera ma che costruisce anche altri tipi di navi destinate alla navigazione marittima.
- (5) L'Italia precisa che i contratti definitivi per le navi in questione sono stati firmati nel dicembre 2000 e che la consegna, stando alle clausole contrattuali, era prevista per giugno o dicembre 2003. Le navi sono state ordinate da diverse filiali di Carnival Corporation (in appresso «Carnival»), un operatore di crociere statunitense. Su tale base venivano promessi: a Fincantieri, aiuti al funzionamento connessi a contratto per la costruzione di quattro di queste navi; a Carnival ⁽³⁾, aiuti al funzionamento per la costruzione di una delle navi. (cfr. tabella 1)

(6) Tabella 1: Navi per le quali si richiede una proroga

Numero della nave	Primo termine di consegna	Nuovo termine di consegna	Valore contrattuale stimato (in milioni di USD)	Beneficiario
6077	giugno 03	apr. 04	410	Fincantieri
6078	dic. 03	genn. 05	410	Fincantieri
6079	dic. 03	ott. 05	410	Fincantieri
6082	dic. 03	sett. 04	500	Fincantieri
6087	dic. 03	ott. 04	390	Carnival
			2120	

⁽²⁾ GU L 202 del 18.7.1998, pag. 1.

⁽³⁾ In base alle norme italiane relative agli aiuti al funzionamento a favore della costruzione navale, gli aiuti possono essere concessi al cantiere o al proprietario della nave.

- (7) L'Italia precisa inoltre che il proprietario della nave ha richiesto, nell'autunno 2001, una proroga delle consegne a scadenze diverse nel 2004 e 2005, motivandola con il grave impatto degli attentati terroristici dell'11 settembre 2001 sul settore delle crociere. Fincantieri ha acconsentito alla richiesta e l'Italia chiede ora una proroga del termine di consegna affinché le navi possano ancora beneficiare degli aiuti al funzionamento.
- (8) Nella loro notifica, le autorità italiane fanno riferimento alla decisione della Commissione del 5 giugno 2002 ⁽⁴⁾ con la quale si autorizza una proroga analoga del termine di consegna di una nave da crociera in costruzione presso il cantiere tedesco Meyer Werft. Le autorità italiane sottolineano le analogie esistenti tra i due casi per quanto riguarda: (i) le motivazioni addotte per la proroga (impatto degli attentati terroristici dell'11 settembre 2001), (ii) il mercato interessato (crociere) e (iii) il rapporto di dipendenza commerciale tra il cantiere e il proprietario della nave (Carnival è il maggiore cliente di Fincantieri).

VALUTAZIONE**Base giuridica**

- (9) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Secondo la giurisprudenza costante della Corte di giustizia europea, il criterio della distorsione degli scambi è applicabile se l'impresa beneficiaria svolge attività economica che comporta scambi tra Stati membri.
- (10) La Commissione rileva che la questione della proroga del periodo massimo per la consegna è determinante ai fini dell'ammissibilità del contratto alla fruizione degli aiuti al funzionamento, a norma dell'articolo 3 del regolamento sulla costruzione navale. L'aiuto al funzionamento di cui trattasi consiste nel finanziamento mediante fondi statali di parte dei costi che il cantiere in questione dovrebbe normalmente sostenere per costruire una nave. A ciò si aggiunga che la costruzione navale è un'attività economica che comporta scambi tra Stati membri. L'aiuto in oggetto rientra pertanto nel campo di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.
- (11) L'articolo 87, paragrafo 3, lettera e), del trattato CE statuisce che possono considerarsi compatibili con il mercato comune le categorie di aiuti determinate con decisione del Consiglio, che delibera a maggioranza qualificata su proposta della Commissione. La Commissione rileva che, su tale base giuridica, il 29 giugno 1998 il Consiglio ha adottato il regolamento sulla costruzione navale.
- (12) La Commissione rileva che, in base al regolamento sulla costruzione navale, per «costruzione navale» s'intende la costruzione di navi mercantili d'alto mare a propulsione autonoma. La Commissione rileva altresì che Fincantieri costruisce questo tipo di navi e che si tratta pertanto di un'impresa interessata da detto regolamento.

⁽⁴⁾ GU C 238 del 3.10.2002, pag. 14, aiuto di Stato n. N 843/01.

- (13) L'istanza presentata dalle autorità italiane va valutata sulla base del regolamento sulla costruzione navale, nonostante quest'ultimo non sia più in vigore dalla fine del 2003, in quanto: (i) le norme in base alle quali l'Italia ha concesso l'aiuto sono state approvate per effetto di detto regolamento, (ii) l'aiuto è stato concesso quando il regolamento era ancora in vigore e (iii) le norme connesse al termine di consegna di tre anni sono in esso contenute.
- (14) L'articolo 3, paragrafo 1, del regolamento sulla costruzione navale prevede fino al 31 dicembre 2000 un contributo massimo del 9 % a titolo di aiuto al funzionamento connesso ad un contratto. In base all'articolo 3, paragrafo 2, del medesimo regolamento, il massimale di aiuto applicabile al contratto è costituito dal massimale vigente alla data della firma del contratto definitivo. Ciò non si applica, tuttavia, alle navi la cui consegna sia avvenuta dopo oltre tre anni dalla firma del contratto. In tali casi, il massimale applicabile è lo stesso in vigore tre anni prima della consegna della nave. Il termine ultimo di consegna per una nave che può ancora beneficiare degli aiuti al funzionamento era dunque, in linea di principio, il 31 dicembre 2003.
- (15) L'articolo 3, paragrafo 2, prevede tuttavia che la Commissione possa concedere una proroga del termine ultimo di consegna di tre anni qualora ciò sia giustificato dalla complessità tecnica del singolo progetto di costruzione navale in questione, o da ritardi dovuti a perturbazioni inattese, gravi e documentate che si ripercuotano sul programma di lavoro di un cantiere, causate da circostanze eccezionali, imprevedibili ed esterne all'impresa. Da notare che l'Italia basa l'istanza di proroga del termine di consegna su circostanze eccezionali ed imprevedibili.
- (16) La Commissione osserva che il Tribunale di primo grado ha fornito un'interpretazione di detta disposizione nella sua sentenza del 16 marzo 2000 ⁽⁵⁾ e ha stabilito che tale disposizione debba essere interpretata restrittivamente.
- (17) La Commissione riconosce inoltre di aver concesso proroghe dei termini di consegna diverse volte nel corso degli anni precedenti, soprattutto in relazione all'impatto degli attacchi terroristici dell'11 settembre 2001 e alla loro ripercussione sul settore delle crociere.
- (18) Il caso in oggetto evidenzia forti analogie con il già menzionato caso di Meyer Werft ed altre decisioni simili. La Commissione ritiene pertanto che queste decisioni del passato creino precedenti pertinenti al caso in questione. La valutazione sarà quindi finalizzata a verificare se gli stessi fatti presenti per gli altri casi siano presenti anche nel caso in oggetto.
- Valutazione dei fatti**
- (19) La Commissione rileva in proposito che i contratti definitivi, firmati nel dicembre 2000 con termini di consegna previsti per giugno e dicembre 2003, sussistono per ciascuna nave. Il maggiore cliente del cantiere ha inoltre richiesto la proroga dei termini di consegna in seguito agli attentati terroristici dell'11 settembre 2001. Da questo punto di vista si può quindi affermare che la misura notificata soddisfa gli stessi criteri di cui alla decisione relativa a Meyer Werft.
- (20) La Commissione osserva, tuttavia, che in base alle informazioni a sua disposizione, in origine la consegna delle navi era prevista per il 2004 e il 2005. Tale informazione è stata peraltro confermata anche dall'Italia. I termini di consegna sono quindi stati cambiati alle date del 2003 soltanto in una fase successiva, verso la fine del 2000, perché altrimenti le navi non avrebbero potuto beneficiare degli aiuti al funzionamento.
- (21) La Commissione osserva che la consegna nel 2003 di tutte le cinque navi notificate, oltre ad altre navi la cui consegna era già prevista per il 2003, avrebbe rappresentato un carico di lavoro enorme per Fincantieri. La Commissione ritiene pertanto necessario verificare se Fincantieri avrebbe potuto sostenere lo sforzo tecnico di consegnare le navi in questione entro la fine del 2003. Se ciò non fosse stato tecnicamente possibile, una proroga del termine di consegna avrebbe consentito all'Italia di contemplare aiuti al funzionamento d'importo superiore al lecito.
- (22) Per quanto riguarda la capacità tecnica di Fincantieri di consegnare tutte le cinque navi prima della fine del 2003, l'Italia dichiara che ciò sarebbe possibile ottimizzando le attività dei sei cantieri dell'impresa, in particolare costruendo sezioni e navi nei cantieri non destinati normalmente alla costruzione di navi da crociera. L'Italia ha inoltre trasmesso alla Commissione una copia del piano di produzione del dicembre 2000, in cui venivano indicate le date di consegna del 2003.
- (23) Le informazioni trasmesse dall'Italia sono state esaminate da un esperto indipendente su richiesta della Commissione. Sulla base dei risultati di tale analisi, la Commissione manifesta dubbi circa la capacità tecnica di Fincantieri di consegnare tutte le cinque navi entro la fine del 2003.
- (24) I dubbi sono supportati da tre motivazioni. La prima riguarda il progetto di costruire una delle navi nel cantiere di Ancona, che avrebbe comportato un complesso processo produttivo, considerando che le sezioni degli scafi da assemblare dovevano essere spostate ad un cantiere militare (Arsenale Triestino) per essere poi ritrasferite ad Ancona dato che le dimensioni del bacino d'attracco di Ancona sono inferiori a quelle della nave. Si aggiunga che, sino a quel momento, ad Ancona non erano mai state costruite navi così complesse, per cui sussistono dubbi circa la capacità di far fronte a tale operazione, non da ultimo per quanto concerne l'allestimento delle navi. Tenendo conto di tali considerazioni, la costruzione della nave 6077 ad Ancona avrebbe comportato un allestimento assolutamente eccezionale presso il cantiere di Palermo a seguito dello spostamento di produzione da Ancona a Palermo.

⁽⁵⁾ T-72/98, Astilleros Zamacona SA contro Commissione, Racc. 2000 - II, pag. 1683.

- (25) I dubbi riguardano, in secondo luogo, il quantitativo stimato dell'allestimento cui avrebbe dovuto provvedere Fincantieri se tutte le cinque navi fossero state consegnate nel 2003, che in detto anno sarebbe stato equivalente al doppio dell'attività di allestimento effettuato sino ad allora da Fincantieri. Inoltre, per il cantiere di Marghera, l'allestimento previsto per il 2003, sarebbe stato superiore di circa il 40 % all'attività svolta sino a quel momento dallo stesso. La Commissione dubita pertanto che il piano di produzione per Fincantieri in generale, e per Marghera in particolare, fosse realistico.
- (26) Per questi due motivi la Commissione dubita che le cinque navi avrebbero mai potuto essere consegnate nel 2005, tuttavia, sulla base delle stesse informazioni e analisi, essa riconosce che sarebbe stato possibile consegnarne almeno quattro.
- (27) La Commissione dubita quindi, in terzo luogo, che una delle cinque navi avrebbe potuto essere consegnata nel 2003. Di quale delle cinque navi potesse trattarsi resta, in un certo qual modo, una questione ipotetica, dato che il piano di produzione è cambiato radicalmente dal dicembre 2000. Se, da un lato, si potrebbe sostenere che ciò riguarda la nave 6077, programmata presso il cantiere di Ancona, la Commissione osserva che questa nave, che alla fine è stata costruita nel cantiere di Marghera, è stata già consegnata nell'aprile 2004.
- (28) La Commissione ritiene che i dubbi maggiori riguardino la nave 6079, ovvero la terza nave gemella della 6077, costruita anch'essa presso il cantiere di Marghera e la cui consegna è prevista per ottobre 2005. La consegna di questa nave è stata notevolmente posticipata rispetto al piano di produzione del dicembre 2000, a seguito della decisione di far costruire la nave 6077 a Marghera. Tali dubbi si fondano inoltre sulle indicazioni (una lettera d'intenti è stata firmata prima che fossero firmati i contratti definitivi nel dicembre 2000) secondo cui sin dall'inizio era stata prevista l'attuale sequenza di fabbricazione, con un termine di consegna molto ritardato per la nave 6079.
- (29) Per quanto concerne le altre quattro navi (6077, 6078, 6082 e 6087), la Commissione ritiene, come già osservato nel suddetto paragrafo (19), che sussistano i motivi per autorizzare una proroga del termine di consegna.

- (30) In considerazione della necessità di posticipare la consegna di queste navi a causa di circostanze eccezionali, imprevedibili ed esterne all'impresa, e in virtù del fatto che l'impresa sarebbe stata in grado di consegnare le navi per la fine del 2003, la proroga del termine ultimo di consegna di tre anni è conforme al disposto dell'articolo 3, paragrafo 2, secondo capoverso, del regolamento sulla costruzione navale e, di riflesso, all'articolo 87, paragrafo 3, lettera e), del trattato CE. I termini di consegna vengono quindi prorogati alle date richieste dall'Italia (cfr. tabella 1).

Conclusioni

- (31) Alla luce di quanto predetto, la Commissione, a norma del disposto dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia a presentare osservazioni e a trasmettere tutte le informazioni che possano risultare utili a dissipare i dubbi sollevati in merito alla richiesta di proroga del termine di consegna per la nave 6079 di Fincantieri, entro un mese dalla data di ricevimento della presente lettera. La Commissione invita le autorità italiane ad inoltrare a stretto giro di posta una copia della presente al potenziale beneficiario degli aiuti.
- (32) La Commissione desidera richiamare l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.
- (33) La Commissione avverte l'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.
- (34) La Commissione accoglie la richiesta dell'Italia di prorogare i termini di consegna delle navi 6077, 6078, 6082 e 6084 alle date riportate nella tabella 1. «

Offentliggørelse af en ansøgning om registrering i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser

(2005/C 30/09)

Med denne offentliggørelse åbnes der mulighed for at fremsætte indsigelser, jf. artikel 7 og 12d i nævnte forordning. Enhver indsigelse mod denne ansøgning skal fremsættes via myndighederne i en medlemsstat, i en WTO-medlemsstat eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, senest seks måneder efter denne offentliggørelse. Offentliggørelsen er begrundet i de forhold, som er beskrevet nedenfor, navnlig under 4.6, der giver grundlag for at betragte ansøgningen som berettiget efter forordning (EØF) nr. 2081/92.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

»MIEL DE GALICIA« eller »MEL DE GALICIA«.

EF Nr. ES/00278/19.02.2003

BOB () BGB (X)

Skemaet er udarbejdet til oplysningsformål. Fuldstændige oplysninger, herunder om producenterne af produkter af den pågældende BOB eller BGB, findes i den fuldstændige udgave af varespecifikationen og kan fremskaffes i medlemsstaten eller hos Europa-Kommissionens tjenestegrene ⁽¹⁾.

1. Medlemsstatens ansvarlige myndighed:

Navn: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada, Dirección General de Alimentación, Secretaría General de Agricultura y Alimentación del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, España.

Adresse: Paseo Infanta Isabel, 1 28071-Madrid.

Tlf.: (34) 913 475394

Fax: (34) 913 475410

2. Sammenslutning:

2.1. Navn: Mieles Anta, SL.

2.2. Adresse: C/Ermita, 34 Polígono de A Grela-Bens. A Coruña

2.1. Navn: Sociedad Cooperativa »A Quiroga«

2.2. Adresse: Vilanova, 43 bajo, Fene. A Coruña

2.3. Sammensætning: producent/forarbejdningsvirksomhed (X) andet ()

3. Produktets art:

Kategori 1.4 Andre produkter af animalsk oprindelse: honning.

4. Varespecifikation

(sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2)

4.1. Navn: »Miel de Galicia« eller »Mel de Galicia«.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen – Generaldirektorat Landbrug – Kvalitetspolitik for landbrugsprodukter – B-1049 Bruxelles.

- 4.2. Beskrivelse: Produktet med den beskyttede geografiske betegnelse (BGB) »Miel de Galicia« eller »Mel de Galicia« defineres som honning, der har de egenskaber, som er angivet i denne varespecifikation, og under produktion, behandling og aftapning har opfyldt alle kravene i specifikationen, kvalitets håndbogen og gældende lovgivning. Denne honning fremstilles i bistader med flytbare tavler ved dekantering eller slyngning. Den findes i flydende, krystalliseret eller cremet tilstand og kan desuden i flydende tilstand indeholde tørrede frugter. Den findes også i tavler eller i sektioner.

Honning fra Galicien klassificeres efter sin botaniske oprindelse i:

- Mangeblomstret honning.
- Enkeltblomstret eukalyptushonning.
- Enkeltblomstret kastanjehonning.
- Enkeltblomstret brombærhonning.
- Enkeltblomstret lynghonning.

BGB-honningen skal ud over de egenskaber, der er angivet i kvalitetsnormen for honning til det indre marked, have følgende egenskaber:

Fysisk-kemiske:

- a) Vandindhold: højst 18,5 %.
- b) Diastatisk aktivitet: mindst 9 på Gothe-skalaen. Honning med lavt enzymindhold, mindst 4 på skalaen, forudsat at indholdet af hydroxymethylfurfural ikke overstiger 10 mg/kg.
- c) Hydroxymethylfurfural: højst 28 mg/kg.

Honning-palynologiske:

Generelt bør pollenspektret som helhed svare til det, der er karakteristisk for honning fra Galicien.

Pollenkombinationen *Helianthus annuus*-*Olea europaea*-*Cistus ladanifer* må aldrig overstige 5 % af det samlede pollenspektrum.

Alt efter de forskellige honningers blomsteroprindelse skal pollenspektrene opfylde følgende krav:

- a) Mangeblomstret honning: De fleste pollen skal stamme fra: *Castanea sativa*, *Eucalyptus* sp., *Ericaceae*, *Rubus* sp., *Rosaceae*, *Cytisus* sp.-*Ulex* sp., *Trifolium* sp., *Lotus* sp., *Campanula*, *Centaurea*, *Quercus* sp., *Echium* sp., *Taraxacum* sp. og *Brassica* sp.
- b) Enkeltblomstrede honninger:
 - »Eukalyptushonning«: Minimumsprocenten af eukalyptuspollen (*Eucalyptus* sp.) skal være 70 %.
 - »Kastanjehonning«: Minimumsprocenten af kastanjepollen (*Castanea* sp.) skal være 70 %.
 - »Brombærhonning«: Minimumsprocenten af brombærpollen (*Rubus* sp.) skal være 45 %.
 - »Lynghonning«: Minimumsprocenten af lyngpollen (*Erica* sp.) skal være 45 %.

Organoleptiske:

Honningerne skal generelt have de organoleptiske egenskaber, der er kendetegnende for den pågældende blomsteroprindelse, hvad angår farve, aroma og smag. Alt efter oprindelsen skal de mest fremtrædende organoleptiske egenskaber være følgende:

- a) Mangeblomstret honning: Farven kan variere mellem ravgul og mørk ravgul. Smag og aroma skal svare til den fremherskende blomst i honningen.
- b) Enkeltblomstret eukalyptushonning: Ravgul farve, blød smag og voksagtig aroma.

- c) Enkeltblomstret kastanjehonning: Mørk honning med intens smag og stærk blomsteraroma.
 - d) Enkeltblomstret brombærhonning: Mørk ravgul farve, stærk frugtsmag, udpræget sød og med frugt-aroma.
 - e) Enkeltblomstret lynghonning: Mørk ravgul eller mørk ravgul med rødlige toner, let bitter og vedholdende smag, vedholdende blomsteraroma.
- 4.3. Geografisk område: Området for produktion, behandling og aftapning af honninger omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Miel de Galicia« indbefatter hele den selvstyrende region Galicien.
- 4.4. Bevis for oprindelse: Kun honninger, der hidrører fra virksomheder optaget i tilsynsrådets registre, og som er fremstillet i henhold til bestemmelserne i varespecifikationen og kvalitethåndbogen og har de krævede egenskaber, kan omfattes af den beskyttede geografiske betegnelse »Miel de Galicia«.

Tilsynsrådet skal føre følgende registre:

- Register over bedrifter, hvor der registreres bedrifter beliggende i den selvstyrende region Galicien, som ønsker at fremstille honning, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Miel de Galicia«. Bedrifterne skal have mindst 10 bistader med flytbare tavler, der kan være lodrette eller vandrette, når blot de er forsynet med honningmagasin.
- Register over virksomheder, der beskæftiger sig med udvinding, oplagring og/eller aftapning, hvor der registreres virksomheder beliggende i den selvstyrende region Galicien, som beskæftiger sig med en form for behandling af honning, der kan være omfattet af den geografiske betegnelse.

Alle fysiske eller juridiske personer, som er indehavere af ejendom optaget i registrene, bedrifter, virksomheder og produkter er underlagt tilsynsrådets kontrol, som har til formål at sikre, at produkter, der er omfattet af den beskyttede geografiske betegnelse »Miel de Galicia«, opfylder kravene i reglementet og i varespecifikationen.

Tilsynsrådet kontrollerer hvert produktionsår mængden af BGB-honning, som er blevet markedsført af hver enkelt virksomhed, der er optaget i registret over aftappervirksomheder, for at sikre, at der ikke er et misforhold mellem de mængder honning, der er fremstillet eller købt af biavlere, som er optaget i registret over producenter, og af andre registrerede virksomheder.

Kontrollen er baseret på inspektion af bedrifter og installationer, gennemgang af dokumentation, analyse af råstoffet og af det færdige produkt.

Certificeringsprocessen skal udføres for ensartede partier og består af analyser og en organoleptisk undersøgelse, som danner grundlag for godkendelse, afvisning eller indkaldelse af partiet af kontrolleret honning, hvor det er tilsynsrådets eller evt. certificeringsrådets opgave at træffe en afgørelse ud fra de tekniske rapporter, der er udarbejdet af bedømmelsesudvalget.

Hvis der konstateres en ændring, som betyder, at kvaliteten forringes, eller at bestemmelserne for den geografiske betegnelse og anden relevant gældende lovgivning ikke opfyldes ved produktion, behandling og aftapning, certificeres honningen ikke af tilsynsrådet, hvorved retten til at anvende den beskyttede geografiske betegnelse fortabes.

- 4.5. Fremstillingsmetode: Arbejdsmetoderne i bigården skal sikre, at BGB-honningen er af den bedst mulige kvalitet. Bistaderne må aldrig udsættes for kemisk behandling i den periode, hvor honningen indsamles, og i dette tidsrum må bierne ikke få nogen form for foder.

Tømningen af tavlerne kan udføres med traditionelle metoder, fortrinsvis med udstrømning af bier eller luft, uden at røgpusteren misbruges, og aldrig ved hjælp af kemiske produkter, der fordriver bierne.

Honningen udvindes ved slyngning eller dekantering, men aldrig ved presning.

Der udvises stor omhu ved udvindingen af honningen. Den er hygiejnisk og finder sted i et lukket og rent lokale, der er indrettet til formålet og tørret en uge i forvejen med luftaffugtere eller ventilation, indtil det har opnået en relativ luftfugtighed på under 60 %.

Teknikkerne til afskrælning af tavlerner må aldrig ændre honningens kvalitetsegenskaber. Skrælleknivene skal være helt rene og tørre, og deres temperatur må ikke overstige 40 °C.

Når honningen er udvundet og filtreret gennem et dobbeltfilter, underkastes den en dekanteringsproces, hvorefter den afskummes, før den oplagres og aftappes.

Homogeniseringen af honningen kan udføres med et manuelt eller mekanisk instrument med få omdrejninger, således at produktets egenskaber ikke forringes.

Afhentning og transport af honningen skal foregå under hygiejniske forhold, hvor der anvendes beholdere af materiale til levnedsmiddelbrug, der er godkendt i kvalitetshåndbogen og den gældende lovgivning, og som sikrer produktets kvalitet.

Aftapningen af honningen finder sted i faciliteter, der er opført i det relevante register hos tilsynsrådet.

Som nævnt skal både produktionen og den efterfølgende udvinding, oplagring og aftapning finde sted i det afgrænsede geografiske område.

Det forhold, at aftapningen også traditionelt finder sted i dette område, skyldes behovet for at bevare honningens særlige egenskaber og kvalitet. Desuden bliver tilsynsrådets kontrol herigennem mere effektiv, og man undgår kvalitetsforringelser på grund af uhensigtsmæssig transport, oplagring og aftapning.

Der kan til aftapningen kun anvendes emballage med de egenskaber, der er beskrevet i varespecifikationen, og den kan skal finde sted i faciliteter, som udelukkende aftapper honning hidrørende fra produktionsenheder, der er opført i registre for den beskyttede geografiske betegnelse, og hvor der foretages mærkning og påsættes kontroletiketter under tilsynsrådets kontrol. Alle de nævnte forholdsregler har til formål at bevare produktets kvalitet og sikre sporbarheden.

Emballage til detailhandelen indeholder normalt 500 g eller 1 kg honning.

Emballagen skal lukkes hermetisk, så de naturlige aromaer ikke kan forsvinde, og lugte og luftfugtighed m.m. ikke kan påvirke produktet.

4.6. Tilknæytning:

Historisk

Biavl i Galicien havde størst udbredelse, inden man begyndte at bruge sukker, hvor honning blev anset for at være et vigtigt levnedsmiddel på grund af sin sødeevne og dokumenterede medicinske egenskaber. I Ensenada-matrikelbogen for årene 1752-1753 står der, at Galicien havde 366 339 traditionelle bistader, som er bevaret mange steder. Dette forhold, som tydeligt viser, at biavl langt tilbage i tiden har haft stor betydning i Galicien, fremgår også i flere tilfælde af de lokale stednavne.

Cortín, albar, abellariza, albiza eller albariza er en bygning på landet uden tag, der er oval, cirkelformet eller i sjældne tilfælde firkantet og består af høje mure, og som har til formål at beskytte bistaderne og forhindre dyr i at trænge ind (navnlig bjørne). Der findes stadig bygninger fra den tid, og de anvendes af og til fortsat i mange bjergområder, især i de østlige bjergkæder Ancares og Caurel, bjergkæden Suido og andre steder.

Handelen med produktet begrænsede sig til lokale festligheder om efteråret, da produktionen er sæsonbestemt, og honning kun høstes en gang om året.

I 1880 opstillede præsten i Argozón (Chantada, Lugo), Benigno Ledo, det første bistade med bevægelig tavlebygning, og efter nogle år lavede han det første bistade til formering ved deling, avl af dronninger osv., som han kaldte colmena-vivero (bistade-udklækningssted). For at dokumentere hans betydning ikke bare for den galiciske, men også den spanske biavl, er det tilstrækkeligt at nævne, at der i bogen af Roma Fábrega om emnet står, at den første spanier med bistader med bevægelig tavlebygning var galiceren og »bipræsten« Benigno Ledo.

Det sandsynligvis første værk om biavl, der blev udgivet i Galicien og var skrevet af Ramón Pimentel Méndez (1893), hed *Manual de Apicultura* (håndbog om biavl), og det var beregnet for galiciske biavlere.

Takket være producentsammenslutningernes arbejde, som havde givet biavlernes væsentlig ny viden og medført betydelige ændringer af produktionsmetoderne, begyndte det store opsving for den moderne biavl i 1975. En vigtig ændring er flytningen af bifamilier fra bistader med fast tavlebygning til bistader med bevægelig tavlebygning, navnlig honningmagasiner.

I dag er honning og voks biavlsprodukter, der markedsføres med økonomisk gevinst for Galicien. Den galiciske forbruger har fra gammel tid værdsat honning fremstillet i Galicien, hvilket har ført til en større markedsværdi.

Naturmæssig

Galiciens placering i det nordvestlige hjørne af Den Iberiske Halvø midt imellem to klimatiske områder, det atlantiske og højsletten, giver området en klimatisk mangfoldighed, der - sammen med dets geologi, jordbund, fortid, relief og menneskets påvirkning - skaber rammerne for en helt speciel flora og dermed også en honning med særlige egenskaber.

På grund af det biogeografiske miljø er de galiciske honninger meget forskellige fra honninger produceret i resten af Spanien. De skiller sig ud, fordi de ikke indeholder elementer af planter fra Middelhavsområdet og planter, der er meget almindelige andre steder i Spanien, f.eks. *Helianthus annuus* og *Olea europaea*. De er lette at genkende, fordi de helt mangler eller indeholder meget lidt pollen, som der er en stor forekomst af i andre spanske honninger. Det er derfor ikke vanskeligt at karakterisere galiciske honninger og skelne dem fra andre spanske honninger.

Galicien er temmelig homogent for så vidt angår de planter, hvis nektar anvendes til honningproduktionen. De vigtigste forskelle på de forskellige galiciske honninger hidrører fra det store antal forskellige planter, man finder her.

Ved kysten er der mange eucalyptus-træer. Langs hele den galiciske kyst, både Atlanterhavs-kysten og den cantabriske kyst, er der en meget stor forekomst af eucalyptus *globulus*, og dette område har da også den største produktion af honning hidrørende fra denne vegetation, mens det i andre spanske regioner er eucalyptus *camaldulensis*, der indtager den vigtigste rolle.

I de indre dele af Galicien er honningproduktionen baseret på tre vegetationstyper: kastanje (*Castanea sativa*), lyng (*Erica*) og brombær (*Rubus*).

Kastanjetræer finder man overalt i Galicien, hvor de enten vokser enkeltvist på enge eller opdyrkede arealer, i gruppebevoksninger med denne type træer (de såkaldte »soutos«) eller sammen med andre løvtræer.

Lyng er meget hyppigt forekommende i dette område, fordi den træder i stedet for andre vegetationstyper ved forringelse af skovvegetationen. De vigtigste lyngtyper i honningproduktionen er *E. umbellata*, *E. arborea*, *E. australis* og *E. cinerea*.

En anden vigtig faktor i den galiciske honningproduktion er brombær. Denne vegetationstype er meget hyppigt forekommende i underskov, i vejkanter, ved opdyrkede arealer og på braklagte arealer. Det er en ruderalplante, som producerer en stor mængde nektar, der er med til at give mange galiciske honninger deres særlige smag.

Eftersom brombærerne er de sidste til at blomstre, inden biavlernes høster deres honning, indtager de en vigtig plads i pollenspekteret, da de andre blomster til en vis grad »fortyndes« af nektaren fra denne plante. Disse honninger er mørke, deres smag er mild, og de har en høj syrlighedsgrad. Tilstedeværelsen af brombær i honninger fra Galicien - som er det største produktionsområde for denne type honning i Spanien - gør, at de har særlige fysiske og kemiske egenskaber.

Hvad angår differentieringen af honningerne inden for det galiciske område, skal det påpeges, at der som nævnt findes to ganske forskellige produktionsområder (kysten og den indre del af regionen). Mellem disse to områder findes der en overgangszon, hvis udbredelse varierer, og hvor honningerne har blandede egenskaber. Her produceres især mangeblomsthonninger med en jævn fordeling af kastanje og eucalyptus *globulus* - en sammensætning, som man næsten udelukkende finder hos honninger fra Galicien.

Det skal fremhæves, at der er et ringe indhold af honningdug og pollen i de galiciske honninger.

Indholdet af pollenkorn pr. gram honning er, som det kunne forventes, lavt for de galiciske honninger, da de kommer fra vegetationstyper, der er meget kraftigt overrepræsenterede i området (kastanje og eucalyptus). Dette forhold kan forklares ved den type bistader, der anvendes, og ekstraktionsmåden (slyngning).

4.7. Kontrolstrukturer: Navn: Consejo Regulador de la Indicación Geográfica Protegida »Miel de Galicia«

Adresse: Pazo de Quián s/n, Sergude. 15881-Boqueixón. A Coruña

Tlf. (981) 51 19 13. Fax (981) 51 19 13.

Tilsynsrådet opfylder norm EN 45011 i henhold til bestemmelserne i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2081/92.

4.8. Mærkning: Honninger markedsført med den beskyttede geografiske betegnelse »Miel de Galicia« skal efter deres certificering forsynes med en etiket med den enkelte aftappers mærke, som udelukkende anvendes til beskyttede honninger, og en kontroletiket med alfanumerisk kode med fortløbende nummerering, der er godkendt og udstedt af tilsynsrådet, med det officielle logo for den geografiske betegnelse. På etiketter og kontroletiketter skal den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Miel de Galicia« eller »Mel de Galicia« altid være angivet.

4.9. Nationale krav:

- Lov 25/1970 af 2. december 1970 om vindyrkning, vin og alkohol.
 - Dekret 835/1972 af 23. marts 1972 til gennemførelse af lov 25/1970.
 - Bekendtgørelse af 25. januar 1994 om forholdet mellem den spanske lovgivning og forordning (EØF) nr. 2081/92 for så vidt angår oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.
 - Kongeligt dekret 1643/1999 af 22. oktober 1999 om proceduren for behandling af ansøgninger om optagelse i fællesskabsregistret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
-

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.3661 — CDP/STMICROELECTRONICS)

(2005/C 30/10)

(EØS-relevant tekst)

Den 22. december 2004 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på italiensk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32004M3661. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.3626 — PERMIRA/PRIVATE EQUITY PARTNERS/MARAZZI)

(2005/C 30/11)

(EØS-relevant tekst)

Den 17. december 2004 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på italiensk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32004M3626. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).
-

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

INDKALDELSE AF FORSLAG — GD EAC Nr. 85/04

Indkaldelse af forslag til innovative samarbejds-, uddannelses- og informationsprojekter, Aktion 5
— Støtteforanstaltninger

(2005/C 30/12)

1. MÅL OG BESKRIVELSE

Inden for rammerne af Indkaldelse af innovative projekter under Aktion 5 agter Europakommissionen at støtte innovative samarbejds-, uddannelses- og informationsprojekter, der ligger uden for den almene skoleundervisning. Alle ansøgninger skal følge et af de nedenstående prioriterede temaer/områder:

1. kulturelle forskelle og tolerance
2. mindre begunstigede regioner
3. Østeuropa — Kaukasus — Sydøsteuropa
4. innovationer inden for ungdomsarbejde
5. samarbejde mellem lokale eller regionale myndigheder og ungdoms-ngo'er.

Det er vigtigt, at den, der fremfører projektet, i sin ansøgning specificerer de innovative elementer, de agter at introducere. Projekterne skal have en klar trans-national europæisk dimension og bidrage til europæisk samarbejde på ungdomsområdet. Nærmere bestemt skal de føre til oprettelse og/eller konsolidering af stærke partnerskaber mellem ungdomsorganisationer eller partnerskaber mellem ungdomsorganisationer og offentlige organer.

2. HVEM KAN SØGE?

Juridiske enheder, så som ikke-offentlige ungdomsorganisationer, samt lokale eller regionale myndigheder, der er etableret i de såkaldte »program-lande«, kan indsende ansøgning og kan deltage som partnere inden for denne indkaldelse.

Program-landene er:

- de 25 medlemslande i Den Europæiske Union
- de tre EØS/EFTA-lande (Island, Liechtenstein og Norge)
- kandidat-landene Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet.

Organisationer fra EU's nabolande (Algeriet, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, Syrien, Tunesien, Vestbredden og Gaza-striben, Belarus, Moldova, Rusland, Ukraine, Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Montenegro) kan deltage som partnere i forbindelse med denne indkaldelse; de har dog ikke ret til at fremsætte en ansøgning.

Projekterne skal omfatte partnerorganisationer fra mindst fire forskellige lande (inklusive ansøgeren), hvoraf mindst et skal være et EU-medlemsland.

3. BUDGET OG VARIGHED FOR PROJEKTERNE

Det samlede beløb, der er øremærket til medfinansiering af projekter i forbindelse med denne indkaldelse, er 2 000 000 EUR, forudsat at dette godkendes af budgetmyndigheden for budgetåret 2005.

Det maksimale finansieringsbeløb pr. projekt må ikke overskride 100 000 EUR pr. aktivitetsår (12 måneder), og det maksimale tilskud kan ikke overskride 300 000 EUR.

Det forventes, at denne indkaldelse vil kunne medføre støtte til cirka 10-15 høj kvalitative projekter.

Projekterne skal have en varighed på mindst 18 måneder. En maksimal varighed på op til 36 måneder vil blive accepteret, dersom den er berettiget. Aktiviteterne skal påbegyndes mellem den 1. oktober 2005 og 31. december 2005.

4. FRIST

Ansøgningerne skal indsendes til Socrates, Leonardo & Ungdom Kontoret for Teknisk Assistance, senest **31. marts 2005**.

5. KOMPLET INFORMATION

Den samlede tekst til denne Indkaldelse af forslag og ansøgningsskema kan ses på følgende hjemmeside: http://europa.eu.int/comm/youth/call/index_en.html Ansøgningerne skal overholde bestemmelserne i den fulde tekst til denne Indkaldelse af forslag og skal fremsættes via det korrekte ansøgningsskema.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til offentliggørelse af Den Europæiske Unions agenturer og organers endelige regnskab for regnskabsåret 2003**

(Den Europæiske Unions Tidende C 292 af 30. november 2004)

(2005/C 30/13)

Side 20, i skemaet, efter EAR, indsættes følgende linje:

Eurojust	www.eurojust.eu.int
----------	--